

Investigation of coping styles and hardness in patients with functional dyspepsia

بررسی سبک های مقابله و سخت کوشی در مبتلایان به سوء هاضمه کنشی

Fataemeh Arab Alidousti, M.A.
Mahmoud Minakari, Ph.D.
Mohammad Minakari, M.D.

* فاطمه عرب علیدوستی
** دکتر محمود میناکاری
*** دکتر محمد میناکاری

Abstract

This study investigates the coping styles and hardness of patients with functional dyspepsia. 60 patients with functional dyspepsia (diagnosed based on Rome-II and endoscopy by gastroenterologists) who were matched with 60 healthy subjects responded to a checklist of coping styles – carver, scheier & weinrub and hardness scale of kobasa. Data was analyzed using t-test for two dependent groups and multivariate analysis of variance (MANOVA) with randomized block design and backward regression analysis. Results indicated that patients with functional dyspepsia were significantly lower than the control group in hardness, and using problem-focuced copings and significantly higher in using uneffective copings and emotion-focuced copings. Results of this study were consistant with previous research in other countries, which justify the medical and psychological treatments when necessary.

Keywords: coping style, hardness, functional dyspepsia

چکیده

پژوهش حاضر به بررسی سبک های مقابله و سخت کوشی در مبتلایان به سوء هاضمه کنشی پرداخته است. ۶۰ بیمار (بنا بر تشخیص مبتنی بر Rome-II و اندوسکوپی توسط متخصصین گوارش) و ۶۰ فرد سالم همتشاده با آنها با تکمیل فهرست سوالات سبک های مقابله کارور، شیر و ونتراب و مقیاس سخت کوشی کوباسا در این پژوهش شرکت کردند. در تجزیه و تحلیل یافته ها از آزمون t وابسته و تحلیل واریانس چند متغیره (MANOVA) با طرح بلوکی تصادفی و رگرسیون چند متغیره استفاده شد. نتایج نشان داد که مبتلایان به سوء هاضمه کنشی بطور معنادار کمتر از افراد سالم سختک وشنده و از سبک مقابله مسائله مدار کمتر از افراد سالم استفاده می کنند و سبک های مقابله بی اثر و متمرکز بر هیجان را بطور معنادار بیشتر از آنها بکار می گیرند. یافته های این پژوهش همخوان با نتایج پژوهش های پیشین در کشورهای دیگر و مؤید توجه به درمان های روانشناختی و پژوهشی برحسب مورد است.

واژه های کلیدی: سبک مقابله، سخت کوشی، سوء هاضمه کنشی

مقدمه

از بنت و همکاران، ۱۹۹۱). ولی نتایج چند پژوهش نیز معرف عدم وجود تفاوت معنادار در وقایع فشارزای^۵ زندگی بین مبتلایان FD و همتایانشان می باشدن (جانسون و همکاران، ۱۹۹۵؛ تالی و همکاران، ۱۹۸۷، نقل از چنگ و همکاران، ۱۹۹۹). در حقیقت، پژوهش هایی که به بررسی ارتباط بین حوادث فشارروانی زا و سوءهاضمه کنشی پرداخته اند، نتایج متناقضی دربرداشتهداند. هو و همکاران (۱۹۹۱) با بررسی این تناقضها دریافتند که حوادث فشارزای زندگی بر مبتلایان به FD در مقایسه با همتایان سالمشان تأثیر منفی تری می گذارد. با حذف تأثیر فشارزاهای یکی از عوامل مؤثر در این بیماری سبک های مقابله^۶ و مدیریت فشارروانی ناکارآمد در این بیماران بود. لازاروس و فولکمن (۱۹۸۴)، نقل از بشارت و همکاران، ۱۳۸۵) راهبردهای مقابله را به عنوان مجموعه ای از پاسخ های رفتاری و شناختی که هدفشان به حداقل رساندن فشارهای موقعیت استرس زا است، تعریف کرده اند. پژوهش های اخیر نشان داده اند که نوع راهبرد مقابله مورد استفاده به وسیله فرد نه تنها سلامت روانی که بهزیستی جسمانی وی را نیز تحت تأثیر قرارمی دهد (پیکو، ۲۰۰۱، ویتون، ۱۹۸۵، نقل از بشارت و همکاران، ۱۳۸۵)

نتایج پژوهش ریختر (۱۹۹۱) نشان داد که بیژگی های روانشناسی بیماران مبتلا به FD بیشتر از تعداد حوادث فشارزای تجربه شده در آنها بر نشانه های FD تأثیرگذار هستند و مهارت‌های مقابله ای از جمله متغیرهای روانشناسی مهمی است که احتمالاً بر نحوه واکنش افراد نسبت به فشارهای روانی زندگی‌شان اثر می گذارد به قول چنگ و همکاران (۲۰۰۱) ادراک منفی تر از حوادث فشارزا در بیماران مبتلا به FD می تواند نشان دهنده سبک مقابله بی اثر در این بیماران باشد که نتایج مقابله نامطلوب تری را ایجاد می کند و در واقع ابتلاء به FD بجای اینکه نشان دهنده میزان دقیقی از تجارت فشارزا باشد، احتمالاً نشان دهنده بروز دادهای ناشی از تلاشهای مقابله در این بیماران است. بنت و همکاران (۱۹۹۱) دریافتند که مبتلایان به FD تمایل کمتری به استفاده از مکانیسم های مقابله رشد یافته^۷ دارند.

نتایج پژوهش های لی و همکاران (۲۰۰۰) و چنگ و همکاران (۲۰۰۴) معرف آنست که مبتلایان به FD کمتر از مبالغه مدار استفاده می کنند، کمتر درصد جلب حمایت اجتماعی هستند، کمتر مشکل را تعریف می کنند، توانایی کمتری در یافتن راه حل های منعطف دارند و به قول لازاروس و همکاران (۱۹۸۴)، نقل از لی و همکاران، ۲۰۰۰) قبل از عمل کردن کمتر به ارزیابی سودوزیان راه حل های موجود می پردازن و به گفته تیلور و همکاران (۱۹۹۵) و لی و همکاران (۲۰۰۰) کمتر به اکتساب اطلاعات و جلب حمایت هیجانی دیگران می پردازن. هوگ و همکاران (۱۹۹۴) نشان دادند که مبتلایان به FD بطور معنادار از افراد سالم جوانتر بودند ($p = 0.04$) و تحصیلات

1- Functional dyspepsia

2- Irritable bowel syndrome از شایع ترین اختلالات کنشی دستگاه گوارش است که با درد مزمن شکم و تغییرات اجابت مزاج و عدم عل عضوی برای این علائم مشخص می شود (میناکاری و همکاران، ۱۳۸۵).

3- Helicobacter pylori

سوءهاضمه کنشی (FD)^۱ بیماری است که با سوءهاضمه مدام یا عود کننده (درد یا احساس ناراحتی در قسمت فوقانی شکم)، بدون وجود شواهدی از بیماری عضوی در بررسی ها از جمله گذشته در ۱۲ ماه گذشته این علائم مشخص می شود و بیمار حداقل ۶۰ هفته در این علائم را داشته است (سلزن و همکاران، ۲۰۰۲). FD یکی از عمومی ترین مشکلات بالینی در بیماران سرپایی پزشکی است (مندل، ۱۹۸۳، نقل از لی و همکاران، ۲۰۰۰). در حدود ۶۰ درصد از بیماران مبتلا به سوءهاضمه به عنوان بیمار FD شناخته می شوند (تالی و همکاران، ۱۹۹۸؛ ۱۹۹۱)، که این بیماران علائم بیماری را بدون علت بیوشیمیابی یا جسمانی نشان می دهند و به دنبال درمان آن هستند (چنگ، ۲۰۰۴). بر حسب معیارهای تشخیصی II-Rome این بیماری از طریق حذف سایر مشکلات معده ای-روده ای کنشی نظیر نشانگان روده تحریک پذیر (IBS)^۲ تشخیص داده می شود (چنگ و همکاران، ۲۰۰۱). فرضیه های متعددی برای توجیه علائم FD مطرح شده اند، از جمله فرضیه اختلال حرکتی (کامیلینی و همکاران، ۱۹۹۶؛ دروسمن و همکاران، ۱۹۹۰؛ تالی و همکاران، ۱۹۹۸)، عدم تحمل غذایی آلرژیک (تالی و همکاران، ۱۹۹۲، نقل از تواندل، ۱۳۸۴)، ازدیاد حساسیت احشایی (دروسمن و همکاران، ۱۹۹۰)، وجود عفونت هلیکوباترپیلوری (H.P.)^۳ (فردریک و فیلیپس، ۱۹۹۲، نقل از پاپسکا، ۲۰۰۶) و بالاخره فرضیه روانشناسی، که بر اثرات اختلالات روانی بر بروز شکایات گوارشی تکیه می کند (تالی و همکاران، ۱۹۹۱؛ دروسمن و همکاران، ۱۹۹۰). این اعتقاد تا آنجا پیش رفته است که برخی این بیماری را سوءهاضمه عصبی نامی دهند (تالی و همکاران، ۱۹۹۸). البته وجود عفونت H.P که اکنون عامل بر جسته ای برای این بیماری به نظر می رسد علت کافی برای ابتلاء نیست زیرا ۵۰ درصد افراد بالای ۷۰ سال مبتلا به این عفونت هستند اما همه آنها دچار علائم سوءهاضمه نمی شوند (پاپسکا، ۲۰۰۶). با توجه به اینکه در مبتلایان به FD مشکل عضوی که بتواند علائم آنها را توجیه کند پیدا نشده است، بنظر می رسد که عوامل روانشناسی درایجاد علائم این بیماران نقش دارند (سلزن و همکاران، ۲۰۰۲). نتایج پژوهش های متعدد معرف تأثیر عوامل روانی هم بر فرایند های معده ای روده ای و هم برادرات کات فاعلی این بیماران است (برای مثال هولتمن و همکاران، ۱۹۸۹، تالی و همکاران، ۱۹۸۶، کمیلری و همکاران، ۱۹۸۶، نقل از بنت و همکاران، ۱۹۹۱؛ ویتهد، ۱۹۹۶، نقل از لی و همکاران، ۲۰۰۰). بسیاری از پژوهشگران ارتباط احتمالی علائم FD را با فشارروانی^۴ مطرح کرده اند (برای مثال تامپسون، ۱۹۸۸، گیاکوسا و همکاران، ۱۹۸۷، استنیک و همکاران، ۱۹۶۴، بارتrop و همکاران، ۱۹۹۱، نقل

مؤثر در ابتلاء به این بیماری واستفاده از آن در درمان بهتر آنهاست. فرضیه هایی که در این پژوهش مورد آزمون قرار گرفت عبارتند از: ۱) مبتلایان به FD کمتر از افراد سالم از مقابله مسأله مدار استفاده می کنند، ۲) مبتلایان به FD بیشتر از افراد سالم از مقابله بی اثر استفاده می کنند، و سوالات پژوهش عبارت بود از: ۱) آیا مبتلایان به FD بیشتر از افراد سالم از مقابله هیجان مدار استفاده می کنند؟ ۲) آیا مبتلایان به FD کمتر از افراد سالم سختکوش می باشند؟

روش

جامعه آماری، نمونه و روش اجرای پژوهش- ۶۰ آزمودنی مبتلایه بیماری سوءهاضمه کنشی به عنوان گروه مورد و ۶۰ آزمودنی فاقد علائم بیماری به عنوان گروه سالم در این پژوهش شرکت کردند. در اسفند ماه ۱۳۸۴ و بهار ۱۳۸۵، فهرست سوالات سبک های مقابله و مقیاس سخت کوشی کوباسا در مورد ۹۳ بیمار که به یکی از کلینیک های فوق تخصصی گوارش و یک بیمارستان دولتی تهران مراجعه کرده بودند، اجراء شد. ۶۰ نفر از این بیماران که توسط پزشک فوق تخصص گوارش و براساس معیارهای تشخیصی Rome-II و انجام آندوسکوپی مبتلایان به FD تشخیص داده شدند، برای گروه بیمار، ۶۰ نفر از محل های عمومی مانند پارکها و با استفاده از روش همتاسازی با توجه به معیارهای سن، جنس و تحصیلات برای گروه سالم انتخاب گردیدند و فهرست سوالات سبک های مقابله کارور، شیر و وتراب و مقیاس سخت کوشی کوباسا روی افراد اخیر نیز اجراء شد. شرط شرکت افراد گروه سالم در پژوهش، علاوه بر معیارهای همتاسازی، این بود که مبتلایان به بیماری های جدی پزشکی و روانپژوهیکی نباشند.

ابزار سنجش

معیارهای تشخیصی Rome-II این معیار، تشخیص واضح بین اختلالات معده ای روده ای ساختاری مانند (DU)^۱ و کنشی مانند (FD) را امکان پذیر می سازد و همچنین تشخیص صحیح بیماری را از طریق کنار گذاشتن سایر مشکلات معده ای روده ای کنشی مانند (IBS) فراهم می نماید. معیارهای تشخیصی FD شامل دو مورد است: ۱) وجود علائم سوءهاضمه ای (مانند درد اپی گاستریک^۲، احساس نفخ، حالت تهوع و استفراغ) در قسمت فوقانی شکم، ۲) عدم وجود شواهد آندوسکوپیک مبنی بر وجود بیماری ناشی از اسیدهای گوارشی و نئوپلاستیک^۳ در مری، معده، پانکراس یا سیستم کبدی که بتواند علائم سوءهاضمه ای را توجیه نماید. تشخیص DU شامل معیار اول مربوط به تشخیص FD است با این تفاوت که فرد دارای شواهد آندوسکوپیک مبنی بر وجود نقص در نواحی مخاطی نیز هست. بنابراین آندوسکوپی نقش اساسی در تشخیص افتراقی FD از DU دارد (چنگ و همکاران، ۲۰۰۱).

آندوسکوپی- شیوه ای است بدون نیاز به جراحی که جهت بررسی اختلالات معده ای روده ای بکار می رود و شامل عمل وارد کردن گاسترو اندوسکوپ^۴ در دستگاه گوارشی برای بررسی درون مری، معده و

کمتر داشتند (۰/۰۰۱ = P). هو و همکاران (۱۹۹۱) و ریختر (۱۹۹۱) مطرح کردند که سن، مذکوبدن و ناهمخوانی^۵ طبقه اجتماعی، که در برگیرنده تحصیلات و شغل است، فراوانی و شدت علائم سوءهاضمه را افزایش می دادند.

نتایج برخی از محققین مبین آنست که سخت کوشی^۶ در کاهش خطر ابتلاء به بیماری نقش دارد (کوباسا، ۱۹۶۷، کوباسا، مدل و کاهن، ۱۹۸۲، مورلاک، ۱۹۹۲، به نقل از حقیقی، ۱۳۷۸). مدل و کوباسا (۱۹۸۴) میان سخت کوشی روانشناختی و بیماری های جسمانی رابطه منفی یافتهند. ماتیس و لکسی (۱۹۹۹)، به نقل از وردی (۱۳۷۸) نیز همبستگی منفی معناداری بین سخت کوشی و تعداد مراجعات به مراکز بهداشت بدست آوردند. قربانی (۱۳۷۳) به این نتیجه رسید که سخت کوشی می تواند به عنوان سپری در مقابل رشد الگوهای رفتاری که مهیا کننده بیماری های عروق کرونری هستند، باشد و نتیجه پژوهش بیاضی (۱۳۸۱) نیز آن را تأیید کرده است. سولومون و همکاران (۱۹۸۷) در پژوهش خود نتیجه گرفتند که سخت کوشی حتی در زمینه طول عمر بیماران مبتلا به ایدز بی تأثیر نیست (جمهری، ۱۳۸۱). نارساویچ و ویور (۱۹۹۴) نشان داده اند که وضعیت جسمانی افراد، همراه با سخت کوشی می تواند در پیش بینی ابتلاء به بیماری های ریوی مزمن نقش داشته باشد. ویژگی شخصی سخت کوشی، که براساس پژوهش های مذکور در سلامتی افراد و ابتلاء به بیماریها بسیار مؤثر است، تا به حال در مبتلایان به FD مورد بررسی قرار نگرفته است. اما از طریق ارتباط بین سخت کوشی و افسردگی مبنی بر اینکه آزمودنی های سختکوش میزان افسردگی پایین تر دارند (ناکانو، ۱۹۹۰، نقل از جمهوری، ۱۳۸۱؛ شبرد و کاشانی، ۱۹۹۱) و در نظر گرفتن اینکه میزان افسردگی (هوگ و همکاران، ۱۹۹۴؛ ناتاشا و همکاران، ۲۰۰۱) در مبتلایان به FD بیشتر از گروه کنترل است، احتمال سخت کوشی کمتر در این بیماران وجود دارد.

برحسب الگوی مفهومی وایب و ویلیامز (۱۹۹۲) سخت کوشی با بیماری در ارتباط است. براساس این الگو سخت کوشی با ایجاد پراش در ارزیابی رویدادها و پاسخهای مقابله، از برآنگیختگی فیزیولوژیک منفی و آسیب زا (و درنهایت بیماری) جلوگیری می کند. لیبا (۱۹۹۴)، به نقل از فیض و همکاران (۱۳۸۰) در مورد ارتباط سخت کوشی و سبک های مقابله مطرح می کند که افراد سختکوش و ش از روش های مقابله حل مسأله و حمایت اجتماعی استفاده می کنند. در عین حال کوباسا (۱۹۷۹) به نقل از شبرد و کاشانی (۱۹۹۱) معتقد است افراد سختکوش و ش برای مقابله با تعییرات زندگی، بیشتر از افراد سختکوش و ش از منابع حمایت استفاده می کنند. فیض و همکاران (۱۳۸۰) نیز به این نتیجه رسیده اند که دانشجویان دارای سخت کوشی بالا بطور معنادار از روش های مقابله مسأله مدار استفاده می کنند. با توجه به ارتباط سخت کوشی و سبک های مقابله و با توجه به استفاده کمتر مبتلایان به FD از سبک مقابله مسأله مدار، این بیماران سخت کوشی کمتر از همیان سالم شان دارند.

هدف پژوهش حاضر تعیین سبک های مقابله و سخت کوشی در مبتلایان به FD به منظور شناخت بیشتر از ویژگی های روانشناختی

1- incongruity

2- hardiness

3- duodenal ulcer بیماری زخم اثنی عشر

4- epigastric pain

5- neoplastic

6- gastroscope

را در یک مقیاس لیکرت ۴ درجه ای از صفر تا سه (اصلاً صحیح نیست، تقریباً صحیح است، غالباً صحیح است، کاملاً صحیح است) بیان می کند. برخی از ماده ها به صورت مثبت و برخی به شکل منفی طرح شده اند. در مطالعات گوناگون خارجی، پایابی مقیاس سخت کوشی به روش همسانی درونی مورد تأیید قرار گرفته است (مدی، اوکان، زاترا و راینسون، ۱۹۸۸، پارکر و رندال، ۱۹۸۸، دوری و فلورین، ۱۹۹۱، ویلیامز و همکاران، ۱۹۹۲، نقل از حقیقی و همکاران، ۱۳۷۸). در مطالعه مدی (۱۹۹۰) برای مؤلفه های سخت کوشی یعنی تعهد، چالش و کنترل به ترتیب ضرایب پایابی $.70$, $.52$ و $.52$ و برای کل صفت سخت کوشی $.75$ بدست آمد (جمهري، ۱۳۸۱). همچنین همیستگی مقیاس فوق با پرسشنامه های مفصل تر سخت کوشی از جمله مقیاس تفصیلی سخت کوشی $.89$ بدست آمده است (اسکاو و ماریان، ۲۰۰۱، نقل از اسلامی، ۱۳۸۴). در مطالعه دیگری توسط وی (۱۹۹۴) ضرایب پایابی برای سه مؤلفه فوق به ترتیب $.84$, $.71$ و $.75$ و برای کل سخت کوشی $.88$ بدست آمده است. در ایران نیز ناخدا (۱۳۷۷) و یارعلی (۱۳۷۹) برای کل مقیاس سخت کوشی و خرد مقیاس های تعهد، کنترل و چالش به ترتیب ضرایب اعتبار $.53$, $.48$ و $.35$ و $.38$, $.51$ و $.51$ و $.73$ و $.80$ را بدست آورده اند (زارع، ۱۳۸۲). در پژوهش حاضر نیز با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ ضرایب پایابی کل مقیاس، $.84$ و ضرایب پایابی مؤلفه های چالش، کنترل و تعهد به ترتیب $.66$, $.68$ و $.75$ به دست آمد.

یافته ها

از نمونه 60 نفری بیماران مبتلا به FD، 37 نفر زن و 23 نفر مرد و دقیقاً همین تعداد در دوجنس از نمونه افراد سالم با آنها همتا شدند. سن و میزان تحصیلات این دو گروه با آزمون t مستقل مقایسه شد. نتایج در جدول ۱ آمده است.

نتایج نشان می دهد که تفاوت سن و تحصیلات آزمودنی هادردو گروه مبتلایه FD و گروه سالم معنادار نیست و دو گروه از لحاظ این دو متغیر به خوبی همتا شده اند. سبک های مقابله و زیر مقیاس های آنها با آزمون تحلیل واریانس بلوکی تصادفی چند متغیره (MANOVA) بررسی شد. نتایج در جدول ۲ آمده است.

اثنی عشر است (جنگ و همکاران، ۲۰۰۱).

فهرست سوالات سبک های مقابله- این فهرست سوالات دارای 72 ماده است و 18 سبک مقابله با تبیین گی را در قالب 4 مقوله کلی مقابله مسأله مدار، مقابله هیجان مدار، مقابله کم اثر و مقابله بی اثر مورد ارزیابی قرار می دهد و این پرسشنامه ابتدا براساس الگوی لازروس و الگوی خودتنظیمی رفتاری کارور، شیر و ویتراب (۱۹۸۹) تهیه شده است و بعدها رفتارهای مقابله دیگری توسط اپشتاین مییر (۱۹۸۹)، نقل از جعفری زاده، (۱۳۸۲) به آن اضافه شده است. گزینه ها به صورت بلی - خیر است که به پاسخ بلی نمره یک و به پاسخ خیر نمره صفر تعلق می گیرد. برای بررسی هر سبک مقابله 4 سؤال در نظر گرفته شده است. بدین ترتیب 18 نمره در دامنه صفر تا 4 برای هر یک از 18 سبک مقابله مورد بررسی بدست می آید. همچنین 4 نمره مستقل مربوط به هر یک از مقوله های متمرکز بر مسأله دامنه نمره از صفر تا 20 ، متمرکز بر هیجان دامنه نمره از صفر تا 20 ، مقابله کم اثر دامنه نمره از صفر تا 12 و بی اثر دامنه نمره از صفر تا 20 بدست می آید (کوشکی، ۱۳۸۴). کارور و همکاران (۱۹۸۹)، نقل از پژشکیان، (۱۳۷۴) پایابی این فهرست سوالات را بین 0 تا 76 برای مقیاس های مختلف بدست آوردند. در ایران این فهرست سوالات بوسیله ابراهیمی، ذوالفاراری و محمدخانی (۱۳۷۱)، نقل از پژشکیان، (۱۳۷۴) به فارسی برگردان و با توجه به فرهنگ جامعه ایرانی و با استفاده از سایر مقیاس های مقابله ای موجود مورد تجدیدنظر قرار گرفت. که درنتیجه ضرایب پایابی بین $.63$ و $.95$ برای آن گزارش شده است. در پژوهش حاضر نیز با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ پایابی مقوله های مقابله مسأله مدار، مقابله هیجان مدار، مقابله کم اثر و مقابله بی اثر با تعداد 180 به ترتیب $.68$, $.60$, $.52$ و $.72$ به دست آمد.

مقیاس سخت کوشی کوباسا- این مقیاس خودگزارش دهنی، که به نسل سوم مقیاس های سخت کوشی شهرت یافته است (مدی، ۱۹۸۷)، دارای 50 ماده و سه خرده مقیاس کنترل، تعهد و چالش است که به ترتیب دارای 16 , 17 و 17 ماده می باشند. آزمودنی نظر خود

جدول ۱- نتایج آزمون t وابسته برای مقایسه سن و تحصیلات گروه مبتلایان به FD و افراد سالم

متغیر	گروه	میانگین	انحراف استاندارد	تفاضل	درجه آزادی	t	سطح معناداری
سن	Mبتلایان به FD	$32/65$	$11/85$	$.0/78$	54	$.0/78$	$.0/938$
افراد سالم	Aفراد سالم	$31/63$	$11/65$				
تحصیلات	Mبتلایان به FD	$12/29$	$3/47$	$-.0/362$	54	$-.0/362$	$.0/719$
افراد سالم	Aفراد سالم	$12/40$	$3/42$				

جدول ۲- نتایج آزمون تحلیل واریانس بلوک تصادفی چند متغیره (MANOVA) برای مقایسه مبتلایان به FD و افراد سالم از لحاظ نیمرخ سبک‌های مقابله

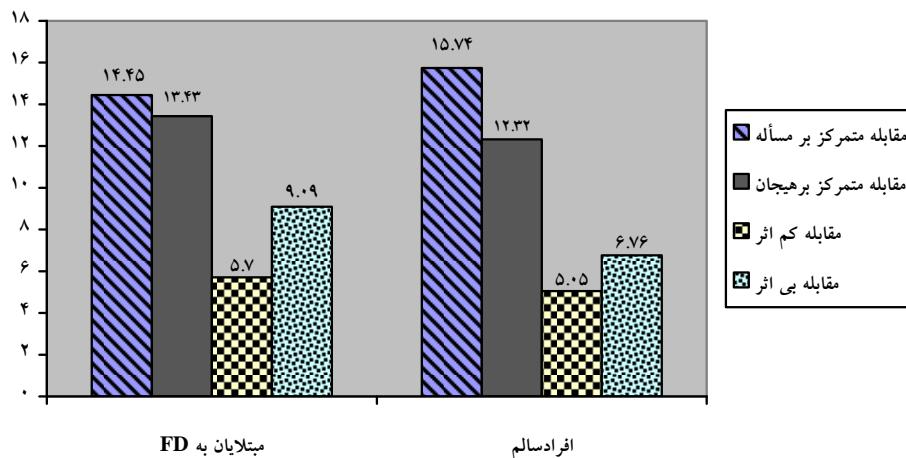
اماره	اثر	مقدار	F	درجه آزادی فرضیه	معناداری
اثر پیلایی		۲/۰۵۶	۱/۰۵۸	۲۱۶	۰/۳۴۱
لانه ای ویلکز	بلوک	۰/۰۴۹	۱/۰۷۸	۲۰۶	۰/۲۹۴
اثر هتلینگ		۴/۸۱۵	۱/۱۰۳	۱۹۸	۰/۲۴۱
بزرگترین ریشه روی		۲/۲۴۱	۲/۲۴۱	۵۴	۰/۰۰۲
اثر پیلایی		۰/۲۶۵	۴/۶۰۳	۴	۰/۰۰۳
لانه ای ویلکز	گروه	۰/۷۳۵	۴/۶۰۳	۴	۰/۰۰۳
اثر هتلینگ		۰/۳۶۱	۴/۶۰۳	۴	۰/۰۰۳
بزرگترین ریشه روی		۰/۳۶۱	۴/۶۰۳	۴	۰/۰۰۳

همانطور که در جدول ۲ مشاهده می‌شود تفاوت مبتلایان به FD و افراد سالم از نظر سبک‌های مقابله براساس هریک از آزمونهای چند متغیره معنادار است ($p=0/003$). تفاوت مربوط به بلوک‌ها براساس سه به معنادار شدن تفاوت چند متغیره مبتلایان به FD و افراد سالم از نظر نیمرخ کلی سبک‌های مقابله، جهت بررسی تفاوت‌های دقیق‌تر نتیجه مذبور با تحلیل واریانس‌های تک متغیره با طرح بلوک تصادفی برای هریک از سبک‌های مقابله پیگیری شد. نتایج در جدول ۳ آمده است.

جدول ۳- نتایج تحلیل واریانس‌های تک متغیره با طرح بلوک تصادفی برای مقایسه مبتلایان به FD و افراد سالم از لحاظ هریک از سبک‌های مقابله

متغیر وابسته	منبع واریانس	مجموع مجذورات نوع III	میانگین مجذورات	درجه آزادی	معناداری	F
مقابله متمرکزبرمسأله		۳۴۹/۴		۵۴	۶/۴۷۰	۰/۸۷۲
مقابله متمرکز بر هیجان	بلوک	۷۴۸/۰		۵۴	۱۳/۸۵۱	۲/۰۵۷
مقابله کم اثر		۲۳۱/۰		۵۴	۴/۲۷۷	۰/۹۱۲
مقابله بی اثر		۸۴۱/۴		۵۴	۱۵/۵۸۲	۱/۱۰۶
مقابله متمرکزبرمسأله		۴۵/۸		۱	۴۵/۸۲۷	۶/۱۷۶
مقابله متمرکز بر هیجان	گروه	۳۳/۸		۱	۳۳/۸۲۷	۵/۰۲۳
مقابله کم اثر		۱۱/۸		۱	۱۱/۷۸۲	۲/۵۱۳
مقابله بی اثر		۱۴۸/۹		۱	۱۴۸/۹۴۵	۱۰/۵۶۸

با توجه به جدول ۳ و با تغییر خطای نوع اول^۱ تفاوت مبتلایان به FD و افراد سالم تنها در مورد مقابله بی اثر معنادار است ($p=0/002$). اما با اغماض از تراکم خطای نوع اول تفاوت‌های مربوط به مقابله متمرکزبر

نمودار ۱- میانگین نمرات مبتلایان به FD و افراد سالم از نظر سبکهای مقابله

جدول ۴ نتایج آزمون تحلیل واریانس بلوکی تصادفی چند متغیره (MANOVA) درمورد سخت کوشی را نشان می دهد.

جدول ۴ نتایج آزمون تحلیل واریانس بلوک تصادفی چند متغیره (MANOVA) برای مقایسه مبتلایان به FD و افراد سالم از نظر نیمرخ سخت کوشی

معناداری	درجه آزادی فرضیه	درجه آزادی خطای	F	مقدار	آماره	اثر
.0/.۳۵۵	۱۶۲	۱۶۲	۱/.۰۶۰	۱/.۵۴۴		اثر پیلایی
.0/.۳۴۲	۱۵۶	۱۶۲	۱/.۰۶۷	.۰/.۱۰۸		لانه ای ویلکز بلوک
.0/.۳۳۲	۱۵۲	۱۶۲	۱/.۰۷۲	.۳/.۴۲۸		اثر هتلینگ
.0/.۰۲۸	۵۴	۵۴	۱/.۶۸۹	۱/.۶۸۹		بزرگترین ریشه روی
.0/.۰۰۱	۵۲	۳	۶/.۲۵۶	.۰/.۲۶۵		اثر پیلایی
.0/.۰۰۱	۵۲	۳	۶/.۲۵۶	.۰/.۷۳۵		لانه ای ویلکز گروه
.0/.۰۰۱	۵۲	۳	۶/.۲۵۶	.۰/.۳۶۱		اثر هتلینگ
.0/.۰۰۱	۵۲	۳	۶/.۲۵۶	.۰/.۳۶۱		بزرگترین ریشه روی

موردن) را در نظرمی گیرند و لذا می توان نتیجه سه آزمون اول را دقیقتر و تفاوت بین بلوک ها را غیر معنادار دانست. جهت بررسی طریق تر تفاوت مبتلایان به FD و افراد سالم، نتیجه فوق از طریق تحلیل واریانس تک متغیره با طرح بلوک تصادفی برای هریک از زیر مقیاسهای سخت کوشی پیگیری شد. نتایج در جدول ۵ آمده است.

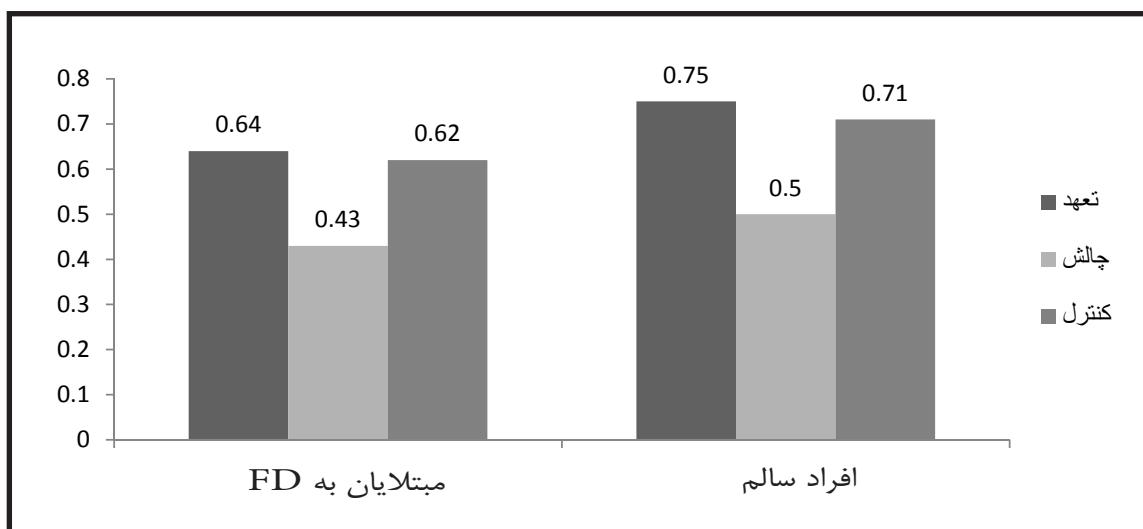
نتایج جدول ۴ نشان می دهد که در هر چهار آزمون MANOVA تفاوت مبتلایان به FD و افراد سالم معنادار است ($p=0.001$). درمورد تفاوت بین بلوک ها، تنها F مربوط به آماره بزرگترین ریشه روی معنادار است ($P=0.028$). از آنجا که آماره اخیر تنها براساس یکی از مقادیر ویژه محاسبه می شود و سه آماره دیگر همه مقادیر ویژه (۳)

۱- برای جبران تراکم خطای نوع اول براساس $i = 1 - \alpha$ ، و حل این معادله براساس $\alpha = 0.001$ در نتایج مذکور 0.013 می باشد.

جدول ۵- نتایج تحلیل واریانس‌های تک متغیره باطرح بلوک مقادیر مبتلایان به FD و افراد سالم از لحاظ هریک از زیرمقیاس‌های سخت کوشی

منبع واریانس	متغیر وابسته	مجموع مجذورات نوع III	درجه آزادی	میانگین مجذورات	F	معناداری
تعهد		۱/۵۴۳	۵۴	۰/۰۲۹	۱/۲۷۹	۰/۱۸۴
بلوک	چالش	۱/۰۷۶	۵۴	۰/۰۲۹	۱/۰۶۵	۰/۴۰۹
کنترل		۱/۲۲۷	۵۴	۰/۰۲۹	۱/۴۹۴	۰/۰۷۲
تعهد		۰/۳۱۴	۱	۰/۳۱۴	۱۴/۰۵۳	۰/۰۰۰
گروه	چالش	۰/۱۴۵	۱	۰/۱۴۵	۷/۷۷۵	۰/۰۰۷
کنترل		۰/۲۳۱	۱	۰/۲۳۱	۱۵/۱۷۹	۰/۰۰۰

براساس جدول ۵ تفاوت مبتلایان به FD و افراد سالم در هرسه زیرمقیاس سخت کوشی معنادار است.^۱

نمودار ۲- میانگین نمرات مبتلایان به FD و افراد سالم از نظر زیرمقیاس‌های سخت کوشی

آخر رگرسیون انجام شده متغیرهای تحصیلات، سلامت جسمانی و مردبودن به ترتیب پیش بینی کننده های معتبر سبک مقابله هیجان مدار هستند و هرسه متغیر پیش بینی کننده ۱۷/۱ کاهش نمره هیجان مداری هستند. نتایج تحلیل واریانس نشان داد که با $f=7/۸۴۵$ در سطح معناداری کمتر از $0/۰۰۱$ از اعتبار کافی برخوردار است. رگرسیون در مورد سبک مقابله کم اثر در ۳ مرحله انجام شد و در مرحله آخر رگرسیون انجام شده متغیرهای تحصیلات، سلامت جسمانی به ترتیب پیش بینی کننده کاهش نمره مقابله کم اثر هستند. این دو متغیر $8/۲$ درصد از کاهش سبک مقابله کم اثر را پیش بینی می کنند. نتایج تحلیل واریانس نشان داد که با $f=5/۲۳۸$ در سطح معناداری کمتر از $0/۰۰۱$ از اعتبار کافی برخوردار است. رگرسیون در مورد سبک مقابله بی اثر در ۱ مرحله انجام شد و

با توجه به نمودار ۲ در هر سه زیرمقیاس تعهد، چالش و کنترل، میانگین افراد سالم بالاتر از مبتلایان به FD است. قابلیت پیش بینی کننده متغیرهای سن، جنس و تحصیلات برای سخت کوشی و زیرمقیاس های آن و سبک های مقابله در مبتلایان به FD با رگرسیون چند متغیره به روش واپس رونده بررسی شد. نتایج در جدول ۶ آمده است.

نتایج در مورد سبک مقابله مسئله مدار در ۴ مرحله انجام و در مرحله آخر نشان داده شد که $4/۳$ درصد از تغییرات سبک مقابله مسئله مدار توسط سالم بودن قابل تبیین است. نتایج تحلیل واریانس برای اعتبار معادله رگرسیون نشان داد که با $f=5/۳۰۷$ در سطح معناداری کمتر از $0/۰۵$ رگرسیون انجام شده از اعتبار برخوردار است. نتایج در مورد سبک مقابله هیجان مدار در ۲ مرحله انجام شد و در مرحله

۱- با حل معادله براساس $\alpha = 0.05$ براساس $\alpha = 1 - (1 - \alpha)^3$ برای جبران تراکم خطای نوع اول $0/۰۱۷$ می باشد.

جدول ۶- ضریب همبستگی چند گانه و نتایج رگرسیون به روش واپس رونده

p	t	Beta	SE	B	خطای معياربرآورده استاندارد شده	R2	R2	R	متغیر	مراحل	متغیر
.000	39/97			.0/35					ثابت	4	مقابله مسائله مدار
.023	2/30	.0/20	.0/51		2/78	.0/035	.0/043	.0/208	سلامت جسمانی		
.000	15/873			.1/051	16/687				ثابت		
.013	-2/520	-.0/220	.0/082	-.0/20	2/957	.0/149	.0/171	.0/414	تحصیلات	2	مقابله هیجان مدار
.091	-1/705	-.0/146	.0/545	.0/92					سلامت جسمانی		
.003	-3/075	-.0/269	.0/572	-.1/76					مردبودن		
.000	8/414			.1/045	8/791				ثابت		
.020	-2/363	-.0/219	.0/017	-.0/040	2/95	.0/066	.0/082	.0/287	سن	3	مقابله کم اثر
.006	-2/810	-.0/260	.0/059	-.0/166					سواد		
.000	8/450			.1/829	15/457				ثابت		
.057	-1/923	-.0/173	.0/030	-.0/057	3/509	.0/203	.0/229	.0/4799	سن		
.003	-3/088	-.0/278	.0/104	-.0/321					تحصیلات	1	مقابله بی اثر
.002	-3/222	-.0/266	.0/641	-.2/079					سلامت جسمانی		
.024	-2/289	-.0/202	.0/709	-.1/622					مردبودن		
.000	10/194			.0/054	.0/550				ثابت		
.054	1/946	.0/169	.0/004	.0/008	0/15276	.0/106	.0/121	.0/348	تحصیلات	3	تعهد
.001	3/477	.0/301	.0/028	.0/097					سلامت جسمانی		
.000	12/852	-.0/147	.0/039	.0/497					ثابت		
.099	-1/665		.0/001	-.0/002	0/13641	.0/070	.0/086	.0/293	تحصیلات	3	چالش
.006	2/798	.0/247	.0/025	.0/070					سلامت جسمانی		
.000	10/922		.0/048	.0/525					ثابت		
.030	2/190	.0/189	.0/004	.0/008	0/13625	.0/111	.0/126	.0/355	تحصیلات	3	کنترل
.001	3/430	.0/297	.0/025	.0/085					سلامت جسمانی		
.000	12/429			.3/966	49/293				ثابت		
.039	2/091	.0/178	.0/302	.0/632	11/23792	.0/141	.0/156	.0/395	تحصیلات	3	سخت کوشی
.001	4/113	.0/349	.2/052	.8/441					سلامت جسمانی		

همکاران (۲۰۰۱، ۱۹۹۹) احتمال متفاوت بودن راهبردهای مقابله در مبتلایان به FD مطرح شده بود، نتایج پژوهش حاضرنشان داد که این گروه در مقایسه با افراد سالم بطور معنا دار کمتر از مقابله مسأله مدار استفاده می‌کنند. این نتایج همخوان با نتایج لی و همکاران (۲۰۰۰) و چنگ و همکاران (۲۰۰۴) می‌باشد. نتایج پژوهش حاضر مبنی براستفاده بیشتر مبتلایان به FD از راهبردهای هیجان مدار همسوی با نتایج پژوهش‌های لی و همکاران (۲۰۰۰) و چنگ و همکاران (۲۰۰۴) معرف آنست که مبتلایان به FD کمتر از مقابله مسأله مدار استفاده می‌کنند، کمتر درصد جلب حمایت اجتماعی هستند، کمتر مشکل را تعریف می‌کنند، توانایی کمتری در یافتن راه حل‌های منعطف دارند و بقول لازاروس و همکاران (۱۹۸۴)، نقل از لی و همکاران، (۲۰۰۰) قبل از عمل کردن کمتر به ارزیابی سودوزیان راه حل‌های موجود می‌پردازند و به گفته تیلور و همکاران (۱۹۹۵) و لی و همکاران (۲۰۰۰) کمتر به اکتساب اطلاعات و جلب حمایت هیجانی دیگران می‌پردازند. بررسی ویژگی سخت کوشی در پژوهش حاضر نشان داد که مبتلایان به FD کمتر از افراد سالم سختک و شند این افراد هم در اهمیت، ارزش و معنای اینکه چه کسی هستند و کنترل دانستن و قایع زندگی شان و هم در باور در قابل پیش بینی و کنترل اینکه این افراد هم در نفع در نهایت انتعطاف پذیری شناختی و قدرت تحمل موقعیت‌های مبهم و ناراحت کننده زندگی که برخورداری از ویژگی سخت کوشی به همراه دارد (کوباسا، ۱۹۸۸ و مدلی، ۱۹۹۰، نقل از قربانی، ۱۳۷۴) ضعیفند، که در ایجاد زمینه برای ابتلاء به بیماری FD در این افراد مؤثر است. با توجه به نوع مقابله‌های مبتلایان به FD بمنظور رسید بیشتر به مقابله‌هایی متمایلند که به نوعی به نقص در تفکرات آنها برمی‌گردد. البته این مطلب یک نتیجه گیری ضمنی از یافته‌های پژوهش حاضر می‌باشد و قطعاً نتیجه گیری در این زمینه منوط بر بررسی‌های دقیق تر در این زمینه می‌باشد. محدودیت‌ها: ۱) نمونه پژوهش فقط از مراجعین به یکی از کلینیک‌های خصوصی و بخش گوارش و کبد یک بیمارستان دولتی مستقر در تهران انتخاب شده است. ۲) جمع آوری اطلاعات فقط از طریق مقیاس سخت کوشی کوباسا و فهرست سؤالات سیک‌های مقابله صورت پذیرفت، که در صورت امکان می‌توانست با استفاده از روش‌های دیگر نیز انجام گیرد.

پیشنهادات: ۱) انجام تحقیق مشابه در نمونه‌ای وسیع تر از مبتلایان به سوء‌هاضمه کنشی و زخم گوارشی مراجعه کننده به کلینیک‌های خصوصی، درمانگاه‌های دولتی و پزشکان عمومی. ۲) با در نظر گرفتن تأثیر ادراکات فاعلی در بیماران مورد پژوهش پیشنهاد می‌شود که در پژوهش‌های بعدی غیر از شیوه خودگزارش دهی از سایر شیوه‌های جمع آوری اطلاعات که تأثیر خود بیمار در آن‌ها کمرنگ تر است، نظری ثبت میزان سخت کوشی فرد و یا سبک‌های مقابله مورد استفاده وی از طریق مشاهده گران متخصص نیز استفاده شود.

مراجع

اسلامی، منصوره (۱۳۸۴). ارتباط کیفیت زندگی با راهبردهای مقابله با استرس در بیماران قلبی عروقی، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه الزهراء.

نشان داد که متغیرهای سن، تحصیلات، سلامت جسمانی و مرد بودن به ترتیب پیش بینی کننده کاهش مقابله بی اثر هستند. این متغیرها ۲۲/۹ درصد از کاهش سبک مقابله بی اثر را پیش بینی می‌کنند. نتایج تحلیل واریانس نشان داد که با $f=8/559$ درسطح معناداری کمتر از ۰/۰۰۱ رگرسیون انجام شده اعتبار دارد. نتایج درمورد زیرمقیاس تعهد در ۳ مرحله انجام شد و در مرحله آخر رگرسیون انجام شده متغیرهای تحصیلات، سلامت جسمانی به ترتیب پیش بینی کننده کاهش نمره تعهد هستند. این دو متغیر ۱۲/۱ درصد از تعییرات زیرمقیاس تعهد را پیش بینی می‌کنند. نتایج تحلیل واریانس نشان داد که با $f=8/۰۵۶$ درسطح معناداری کمتر از ۰/۰۰۱ رگرسیون انجام شده اعتبار دارد. رگرسیون در مورد زیرمقیاس چالش در ۳ مرحله انجام شد و در مرحله آخر رگرسیون انجام شده متغیرهای تحصیلات، سلامت جسمانی به ترتیب پیش بینی کننده کاهش نمره چالش هستند. این دو متغیر ۸/۶ درصد از تعییرات زیرمقیاس تعهد را پیش بینی می‌کنند. نتایج تحلیل واریانس نشان داد که با $f=5/۴۷۸$ درسطح معناداری کمتر از ۰/۰۰۱ رگرسیون انجام شده اعتبار دارد. نتایج درمورد زیرمقیاس کنترل در ۳ مرحله انجام شد و در مرحله آخر رگرسیون انجام شده متغیرهای تحصیلات، سلامت جسمانی به ترتیب پیش بینی کننده نمره کنترل هستند. این دو متغیر ۱۲/۶ درصد از تعییرات زیرمقیاس کنترل را پیش بینی می‌کنند. نتایج تحلیل واریانس نشان داد که با $f=8/۴۱۳$ درسطح معناداری کمتر از ۰/۰۰۱ رگرسیون انجام شده اعتبار دارد. رگرسیون در مورد سخت کوشی نیز در ۳ مرحله انجام شد و در مرحله آخر رگرسیون انجام شده متغیرهای تحصیلات، سلامت جسمانی به ترتیب پیش بینی کننده نمره چالش هستند. این دو متغیر از تعییرات سخت کوشی را پیش بینی می‌کنند. نتایج تحلیل واریانس نشان داد که با $f=10/۷۶۹$ درسطح معناداری کمتر از ۰/۰۰۱ رگرسیون انجام شده اعتبار دارد.

بررسی و تفسیر نتایج

نتایج رگرسیون‌های انجام شده معرف آنست که عدم ابتلاء به سوء‌هاضمه کنشی پیش بینی کننده استفاده بیشتر از سبک مسأله مدار است و تحصیلات پیش بینی کننده معتبری برای کاهش استفاده از سبک‌های مقابله کم اثر و بی اثر است. در ضمن مرد بودن پیش بینی کننده هیجان مداری کمتر در این افراد می‌باشد. به طور کلی عدم ابتلاء به بیماری سوء‌هاضمه کنشی پیش بینی کننده معتبری برای افزایش سخت کوشی و زیرمقیاس‌های آن می‌باشد. این نتایج مؤید یافته‌های کوباسا، مدلی و کاهن (۱۹۸۲) و وایب و ویلیامز (۱۹۹۲) مبنی بر همراه بودن سخت کوشی با ابتلاء کمتر به بیماریها می‌باشد. پژوهش حاضر نشان داد که مبتلایان به FD بطور معناداری بیشتر از افراد سالم از مقابله بی اثر استفاده می‌کنند. این نتیجه همسو با یافته‌های چنگ و همکاران (۲۰۰۱)، مبنی بر اینست که ادراک منفی تر از حوادث فشارزا در بیماران مبتلا به FD احتمالاً نشان دهنده سبک مقابله بی اثر در این بیماران می‌باشد و این مسأله در نهایت منجر به نتایج مقابله‌ای نامطلوب تری در این گروه می‌گردد. همانگونه که در پژوهش‌های بنت و همکاران (۱۹۹۱)، چنگ و

مجیدیان، فرزاد (۱۳۸۴). بررسی رابطه باورهای خودکارآمدی و سخت روئی با استرس شغلی مدیران مقاطع متوسطه شهر سنندج، پایان نامه کارشناسی ارشد روان شناسی، دانشگاه علامه طباطبائی.

میناکاری، محمود، زالی، محمدرضا، میناکاری، محمد، حیدری، محمود و عرب علیدوستی، فاطمه (۱۳۸۵). بررسی کیفیت زندگی مربوط به سلامت در مبتلایان به نشانگان روده تحریک پذیر، مجله روانشناسی معاصر، دوره اول، شماره ۲، ۲۲-۱۳.

وردى، مينا. مهرابي زاده هترمند، مهناز و نجاريان، بهمن (۱۳۷۸). رابطه کمال گرائي و سرسختي روانشنختي با سلامت روانی و عملکرد تحصيلي. مجله علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه شهید چمران اهواز، شماره ۲۰، ۷۰-۵۱.

Bennett, E., Beaverpair, J., Langluddecke, P., Kellow, J., & Tennat, C., (1991). Life stress and Non-ulcer Dyspepsia: A case-control study. *Journal of Psychosomatic Research*, vol.33, No.415, 579-590.

Camilleni, M. (1996). Nonulcer dyspepsia: a look in to the future maro clin proe, 614-22.

Carver, C.S, Scheier, M.F & others (1989). Assessing strategies: A theoritically based approach. *Journal of Personality and Social Psychology*, 56: 267-283.

Chan, D.W.(1994).The chinese ways of coping questionnaire: Assesssing coping in secondary school teachers and students in Hong Kong. *Psychological Assessment*,6,108-16.

Cheng,Cecilia:, Hui, Wai-mo, & Lam,S. (1999). Coping style of individuals with functional dyspepsia. *Psychosomatic Medicine*, Vol 61, pp 789-795.

Cheng, C., Hui,W., & Lam,S. (2001). Coping with first-time endoscopy for a select sample of Chinese patients with Functional dyspepsia and duodenal ulcer: An observational study.

Cheng,C., Hui,W., & Lam,S. (2004). Psychosocial factors and perceived severity of functional dyspeptic symptoms: A Psychosocial interactionist model. *Psychosomatic Medicine*, 66, 85-91.

Drossman, D.A., Thompron, W.G., Tally, N.J., & others (1990). Identification of rebgroups of functional gastro-entestinal disorder. *Gastrointrol Int*, 3, 145-72.

Haug, T.,Tangen, S. S., Wilhelmsen, I., Berstad, A. & Ursin, H. (1994). Psychological factors and somatic symptoms in functional dyspepsia. A comparison with duodenal ulcer and healthy controls. *Journal of Psychoso-*

شارت، محمدعلی، تاشک، آناهیتا و رضا زاده، سید محمد رضا (۱۳۸۵). تبیین رضایت زناشویی و سلامت روانی برحسب سبک های مقابله.

مجله روانشناسی معاصر، دوره اول، شماره ۱، ص ۴۸-۵۶.

بیاضی، محمدحسین (۱۳۷۶). بررسی ارتباط بین تیپ های شخصیت، سخت روئی، استرس، بیماری کرونر قلب در افراد مبتلا به بیماری کرونر قلب و افراد عادی، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس.

پژشکیان، فاطمه (۱۳۷۴). بررسی شیوه های مقابله با استرس در نوجوانان ۱۳-۱۷ ساله شهر تهران، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه الزهراء.

تواندل، فاطمه (۱۳۸۴). بررسی فراوانی افسردگی در بیماران مبتلا به دیس پیسی مراجعه کننده به درمانگاه گوارش بیمارستان حضرت رسول(ص) طی ۳ ماه دوم سال ۱۳۸۳، پایان نامه دکترای پژوهشی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران.

جعفری زاده، ذبیح ا... (۱۳۸۲). بررسی مؤلفه های شخصیتی و راهبردهای مقابله در معتقدان به تربیک، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده علوم بهزیستی و توانبخشی.

جعفری صدر، محسن (۱۳۷۸). رابطه بین جنسیت و سبک های مقابله با استرس در دانش آموزان مراکز پیش دانشگاهی شهر تهران، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران.

جمهري، فرهاد (۱۳۸۱). بررسی رابطه بین سخت روئی و گرایش به افسردگی و اضطراب در بین زنان و مردان دانشجوی دانشگاههای تهران، پایان نامه دکترای روانشناسی، دانشگاه علامه طباطبائی.

حقیقی، جمال. عطاری، یوسفعلی. رحیمی، سیدعلی سینا و سلیمانی نیا، لیلا (۱۳۷۸). رابطه سرسختی و مؤلفه های آن با سلامت روانی در دانشجویان پسر دوره کارشناسی دانشگاه. مجله علوم تربیتی و روان شناسی دانشگاه شهید چمران اهواز، دوره سوم، سال ششم، شماره های ۱۱-۱۰، ص ۹۰-۱۱.

زارع، مهدی (۱۳۸۲). مقایسه رابطه حمایت اجتماعی و سخت روئی با فرسودگی شغلی رانندگان اتوبوسهای شرکت واحد اتوبوسرانی و رانندگان شرکت تاکسیرانی شهر تهران، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه علامه طباطبائی.

زمانی، رضا و حمید، نجمه (۱۳۷۸). بررسی تأثیر فشارروانی بر برخی از متغیرهای سیستم اینمی با توجه به نقش سرسختی روانشنختی.

مجله علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه شهید چمران اهواز، دوره سوم، سال ششم، شماره های ۱۱-۱۰، ص ۴۲-۲۷.

غباری، باقر و خراسانی، نازیلا (۱۳۷۶). رابطه عوامل تنفس زاء، میزان سخت روئی و واکنشهای زیستی شیمیایی روانی دانش آموزان دیپرستان های تبریز، پایان نامه فوق لیسانس، دانشگاه آزاد اسلامی.

فیض، عبدالـ، نشاط دوست، حمید طاهر و نائلی، حسین (۱۳۸۰). بررسی رابطه سرسختی روانشنختی و روشهای مقابله با تبیدگی. مجله روانشناسی. سال پنجم، شماره ۴، ۳۱۵-۳۰۳.

قربانی، نیما (۱۳۷۴). سخت روئی: ساختار وجودی شخصیت. پژوهشها رویانشنختی، شماره ۴ و ۳، ۹۲-۷۶.

کوشکی، شیرین (۱۳۸۴). تأثیر اختلال های شخصیتی و شیوه های مقابله ای معتقدان برنگرش آنها نسبت به سوء مصرف مواد و انتخاب نوع ماده ای مصرفی. مجله مطالعات روانشنختی، شماره های ۵ و ۴، ۴۷-۷۰.

- matic Reaserch, 38(4), 281-291.
- Hui,W. M., Shiu, L. P., & Lam, S. K.(1991). A biopsychosocial model for functional dyspepsia. Am J Gastroentrol, 86, 292-296.
- Jonsson B. H., Theorell, T., & Gotthard, R. (1995). Symptoms and personality in patients with chronic functional dyspepsia. J. Psychosom Res, 39,93-102.
- Lee, S. Y., Park, M. C., Choi, S. C., Nah, Y. H., Abbey, S. E. & Rodin, G. (2000). Stress, coping, and depression in non-ulcer dyspepsia patients. Journal of Psychosomatic Reaserch, 49, (1), 93-99.
- Narsavage, G. L. , & Weaver, T. E. (1994). Psychologic status, coping and hardiness as predictors of outcomes in chronic obstructive pulmonary disease. Journal of Nursing Research, 43(2), 90-94.
- Natasha, A., Koloski, B. A., Nicholas, J., Talley, M. D., Philip, M., & Boyce, M. D. (2001). Predictors of health care seeking for irritable bowel syndrom and nonulcer dyspepsia: A critical review of the literature on symptom and psychosocial factors . The American Journal of Gastroenterology , 96 , No.5, 1340-1349.
- Popescu, O. (2006). Psychotherapy treatment of psychosomatic diseases. Magazine for hypnosis and hypnotherapy. Uploaded 28/3/2006. <http://www.hipnotrans.ro>
- Richter, J. E. (1991). Stress and psychologic and environmental factors in functional dyspepsia. Scand J. Gastroenterol, 26(suppl 182),40-46.
- Selsman, M., Laurence, S., Friedman, M., & Slezinger, H. (2002). Slezinger & Fordtran's Gastrointestinal & Liver disease
- Shepperd, A. J. & Kashani, H. J.(1991).The relationship of hardiness, gender and health outcomes in adolescents. Journal of Personality, 59(4), 747-768.
- Solkaso, L. & Tomanek, P. (1994). Psychological Studies, 36, 390-392.
- Talley, N. J., Zinsmeister A.R., Van Dyke, C., & Melton, L. J. (1991). Epidemiology of colonic symptoms and the irritable bowel syndrome. Gastroenterology ,101, 927-34.
- Talley, N. J., Boyce, P., Jones, M. (1998). Dyspepsia and health care seeking in a community. How important are psychological factors?. Dig Dis Sci, 43, 1016-22.
- Taylor, S. E. (1995). Health psychology. (third ed.). New York: McGraw Hill, inc.
- Weibe, D. J. (1992). Hardiness & stress moderation. Journal of Personality & Social Psychology, 60, 89-99.